

W 1958 roku zarząd klubu WKS Zawisza powołał do życia najmłodszą sekcję klubu – gimnastykę sportową. Sekcja ta, wchodząca uprzednio w skład OWKSu miała swoją siedzibę w Toruniu. Główną motywacją tego przeniesienia był fakt, że sekcja nie działała

w Bydgoszczy. Zadania poprowadzenia sekcji podjął się zasłużony wychowawca, działacz i sędzia gimnastyki por. Józef Karniewicz.

Urodził się w 1927 roku w Lubczu nad Niemnem. W 1946 roku ukończył Liceum Pedagogiczne w Nowej Soli. Dwa lata później jest słuchaczem Oficerskiej Szkoły Artylerii w Toruniu. Szkoła ta reprezentuje w owym czasie wysoki poziom sportowy, zwłaszcza w gimnastyce sportowej, którą uprawiał. W 1950 roku kończy kurs wychowania fizycznego dla oficerów przy Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. W połączeniu z umiejętnościami nabytymi w liceum pedagogicznym, dało mu to atut do ręki w postaci wspaniałego wychowawcy i trenera. Startował jeszcze jako zawodnik, zajmując czołowe miejsca w zawodach na szczeblu wojskowym, ale już wtedy było wiadomo, że przeznaczeniem Józefa Karniewicza jest praca z młodzieżą. W latach 1951-1956 przygotowywał zespół gimnastyków Pomorskiego Okręgu Wojskowego do mistrzostw Wojska Polskiego. W 1958 roku podjął się zbudowania od podstaw silnego zespołu gimnastyki sportowej przy WKS „Zawisza”. Zaczął od zera. Wychował wielu wspaniałych zawodników, medalistę Mistrzostw Świata i Europy, dziesiątki medalistów Mistrzostw Polski z Andrzejem Szajną (trzykrotnym olimpijczykiem) i Mariuszem Zasadą (olimpijczykiem z Montrealu) na czele. Pierwsze lata pracy sekcji przynoszą pierwsze poważne sukcesy. Marian Wilczewski zajmuje drugie miejsce na Mistrzostwach Polski w klasie I. Sekcja liczy 8 seniorów i 75 juniorów i junierek. Rok 1962 to pierwsze medale zdobyte przez sekcję w Drużynowych Mistrzostwach Polski. Młodzi gimnastycy zajęli drugie miejsce w kategorii juniorów. W punktacji klubowej sekcja sklasyfikowana została na trzecim miejscu w klasie II i III.

Skromny jubileusz 5 – lecia swego istnienia (rok 1963) sekcja powitała wieloma sukcesami, jednak w dalszym ciągu była pozbawiona społecznego kierownictwa i aktywu działaczy, a cały ciężar organizacyjny i sportowy spoczywał na barkach majora Karniewicza. Sekcja liczyła 123 członków, z tego klasę mistrzowską zdobyło 3 gimnastyków, drugą – 7, trzecią – 16 i młodzieżową – 33.

Rok 1964 to udział gimnastyków Zawiszy w Centralnej Spartakiadzie 20-lecia Polski Ludowej i pierwszy zdobyty przez wychowanka sekcji Edmunda Zabłotnego złoty medal w Mistrzostwach Spartakiady w wieloboju w klasie I. Jego kolega klubowy Bernard

Pochylski wywalczył drugie miejsce. Ponadto złoty medal zdobył drużynowo zespół męski, Edmund Zablotny w ćwiczeniach na kółkach, Bernard Pochylski w ćwiczeniach wolnych, Roman Rydzyński w ćwiczeniach na koniu z łękami.

W roku 1965 sekcja zdobywa po raz pierwszy Drużynowe Mistrzostwo Polski w klasie mistrzowskiej. Na IV Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży sekcja zdobyła 3 medale w konkurencji drużynowej, srebrny medal w klasie II, brązowe medale w klasie mistrzowskiej i klasie I indywidualnie Andrzej Szajna w klasie II zdobył srebrny medal. Sekcję stanowiło już 108 członków posiadających klasę sportową.

W roku 1966 zawiązany zostaje pierwszy zarząd sekcji z Jerzym Klepackim na czele. Stabilność organizacyjna wpływa na poziom sportowy szkolenia.

Rok 1968 to powołanie po raz pierwszy w historii sekcji, aż siedmiu wychowanków Józefa Karniewicza do kadry narodowej. Wyróżnieni to: Karol Czizmowski, Waldemar Czizmowski, Krzysztof Kamiński, Janusz Kokocha, Wojciech Skowroński, Andrzej Szajna i Mariusz Zasada. Ilość powołań wymownie świadczyła o wzrastającym poziomie sekcji. W Indywidualnych Mistrzostwach Polski tytuły mistrzów Polski zdobyli: Mariusz Zasada w wieloboju do lat 15 i Adam Czizmowski w wieloboju do 13 lat. W kategorii juniorów klasy I Krzysztof Kamiński zwyciężył w ćwiczeniach na drążku i w skoku przez konia a Andrzej Szajna w ćwiczeniach na poręczach.

W roku 1969 Andrzej Szajna wchodzi szturmem do czołówki gimnastyków w kraju. Urodzony w 1949 roku zaczął uprawiać gimnastykę sportową jako dziesięcioletni chłopak w WKS Zawisza pod kierunkiem trenera Karniewicza. Lata ciężkiej pracy doprowadziły go na sam szczyt ścisłej czołówki światowej. W Mistrzostwach Polski w klasie mistrzowskiej uległ tylko sławnemu trio braci Kubiców, zdobywając srebrny medal w ćwiczeniach na poręczach oraz dwa brązowe medale w ćwiczeniach wolnych i na drążku. W Kijowskiej Spartakiadzie Armii Zaprzyjaźnionych zdobył swój pierwszy medal na arenie międzynarodowej, zajmując trzecie miejsce w skoku przez konia. W ciągu kilku lat startów na tej imprezie przywiózł 20 medali różnych kolorów. Od 1971 roku góruje już nad braćmi Kubicami w kraju. W tym samym roku na Mistrzostwach Europy w Madrycie zdobywa jako jedyny z Polaków medale, srebrny w skoku przez konia oraz brązowy w ćwiczeniach na kółkach. Na Igrzyskach Olimpijskich w Monachium w 1972 roku jest najlepszy z naszych reprezentantów zajmując piętnaste miejsce w wieloboju. Na kolejnych Mistrzostwach Europy w Bazylei zdobył srebrny medal w skoku przez konia. Na Mistrzostwach Świata w roku 1974 w Warnie zdobył dwa medale. W ćwiczeniach na kółkach oraz na drążku wywalczył trzecie lokaty. Tylko pech nie pozwolił wywalczyć mu złotego medalu w skoku

przez konia. Rok 1975 to Mistrzostwa Europy w Bernie, gdzie wywalczył upragniony tytuł Mistrza Europy, zdobywając złoty medal w ćwiczeniach wolnych. Z mistrzostw tych przywiózł jeszcze srebrny medal za skok przez konia oraz brązowy za ćwiczenia na drążku. Przez wiele lat królował w polskiej gimnastyce sportowej, zdobywając dziesięciokrotnie tytuł Mistrza Polski w wieloboju. Pytając go ile medali zdobył łącznie na Mistrzostwach Polski w różnych kategoriach wiekowych, nie umiał podać dokładnej liczby. W sumie zdobył około 80 medali. Andrzej skomplikowane elementy wykonywał bez widocznego wysiłku fizycznego, przy idealnej czystości linii. Wspólnie z trenerem Karniewiczem wprowadził do swoich ćwiczeń wiele elementów o najwyższej skali trudności np. jako pierwszy na świecie wykonał w zeskoku z kółek podwójne salto w przód.

Aby utrzymać wysoki poziom organizacyjny i sportowy młodzieży, zarząd zorganizował w 1970 roku klasę sportową przy Szkole Podstawowej Nr 30 w Bydgoszczy a od 1977 przy szkole Podstawowej Nr 15. Lata następne to okres otwierania nowych klas o profilu sportowym.

Gimnastycy klubu przyzwyczaili wszystkich, że odgrywali niepoślednią rolę na wszystkich szczeblach mistrzostw krajowych. Wiele medali zdobywali Karol, Waldemar i Adam Czizmowscy, Waldemar i Krzysztof Marek, Mariusz Zasada, Janusz Kokocha czy Krzysztof Kamiński. Lata siedemdziesiąte przynoszą dynamiczny i błyskotliwy rozwój sekcji gimnastycznej. Sukcesy Andrzeja Szajny osiągają apogeum i nie pozostają bez echa.

W 1974 roku oddano do użytku nową salę gimnastyczną wyposażoną w specjalistyczny sprzęt sportowy o standardzie europejskim. Na tej nowoczesnej bazie tworzy się wiele grup młodych adeptów dyscypliny.

Zainteresowanie jest tak duże, iż w bardzo krótkim czasie treningi odbywają się od godziny 8.00 do godziny 19.00, gdyż sala nie jest w stanie pomieścić wszystkich ćwiczących naraz. Wielkie zaangażowanie trenerów, opieka medyczna i socjalna nad zawodnikami, częste wyjazdy na zawody i to nie tylko do państw byłego bloku socjalistycznego, powodują iż zainteresowanie dyscypliną wciąż rośnie. Jednocześnie jest to okres, w którym szeregi trenerskie zasilają już byli zawodnicy, będący wychowankami sekcji. Pracy tej podejmują się: Bernard Pochylski, wychowanek trenera Tadeusza BETTYNY, od 1963 roku zawodnik trenera mjr Józefa Karniewicza, Roman Rydzyski, Krzysztof Kamiński, bracia Czizmowscy (Adam, Karol), Janusz Kokocha, Ryszard Świerc, Józef Podosek. Każdy następny rok obfituje w zawody i zbiera żniwo w postaci medali we wszystkich klasach sportowych. Tak dynamicznego rozkwitu sekcja jeszcze nie przeżyła. Na Igrzyskach Olimpijskich w Montrealu w 1976 roku bierze udział dwóch zawodników sekcji Andrzej Szajna i Mariusz Zasada a w Moskwie w 1980 roku Andrzej Szajna

i nadzieja polskiej gimnastyki Krzysztof Potaczek. Medale na Mistrzostwach Polski zdobywają: Andrzej Szajna, Mariusz Zasada, Krzysztof Potaczek, Ryszard Świerc, Edward Cholewa, Waldemar Borowski, bracia Kosieniakowie, Jacek Stalmirski, Robert Pilewski, Mirosław Budziszewski, Leszek Lewandowski z młodszych Leszek Górski, Sławomir Różański, Sławomir Bojar, Marek Kuzdra, Miłosz Glaser oraz bracia Zienkiewiczowie.

W 1977 roku z sekcji odchodzi mjr Józef Karniewicz podejmując pracę w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku.

Do sukcesów mężczyzn w latach 1958-88 aktywnie włączały się dziewczęta zdobywając medale na IMP i OOM junierek/junierek młodszych oraz kilkakrotnie medale drużynowych mistrzostw Polski junierek i klubowych OOM. Wśród kobiet znaczące osiągnięcia sportowe uzyskały Jagoda Olszewska, Elżbieta Turowska, Irena Luber, Maria Jaskólska, Danuta Kowalska, Krystyna Jagodzińska, Elżbieta Kochalska – Barej, Barbara Pacek, Leokadia Miłoszewicz, Barbara Stromczyńska, Hanna Bigalke, Wiesława Królikowska-Pilewska, Marzena Ciesielska, Mirosława Bujko, Mirosława Pietracha, Ewa Stalmirska, Krystyna Daleka, Violetta Matowska – Pryłowska, Ewa Kempaska, Joanna Szabelska-Wełna, Małgorzata Rogulska oraz Wioletta Słaboszewska, Żanetta Słaboszewska.

Koniec lat osiemdziesiątych to okres zmian organizacyjnych sekcji. Szkolenie sportowe w 1988 roku zostaje poszerzone o akrobatykę sportową prowadzone przez Mirosławę i Andrzeja Kardasów, Adama Czizmowskiego i skoki akrobatyczne na ścieżce prowadzone przez Ireneusza Przyborskiego i Leszka Gorskiego. W krótkim okresie zawodniczek zawodnicy zaczynają odnosić znaczące sukcesy sportowe na arenie krajowej i międzynarodowej (szerszy opis sekcji przedstawiony jest w zakładce akrobatyki sportowej).

Po okresie dynamicznego rozwoju sekcji nadeszły „lata chude”. Lata dziewięćdziesiąte to powolne odbudowywanie utraconej pozycji w kraju. Objęcie funkcji kierownika sekcji przez Adama Spiehsa, wzorowa współpraca z Szkołą Podstawową nr 15 i odpowiedzialnym za sport zastępcą dyrektora szkoły Karolem Paszkiewiczem, dobra selekcja i praca trenerów spowodowała, że zawodnicy zdobywali już medale na zawodach rangi mistrzowskiej.

Do grona najlepszych gimnastyków sekcji w okresie lat 1990-2008 należeli mistrzowie i medaliści IMP seniorów i juniorów oraz jun. młodszych: Paweł Adach, Łukasz Nurczyński, Michał Kasica, Jarosław Szelc, Krzysztof Janasek, Oskar Baumgart, Tomasz Kunde, Adam Rzepa i Bartosz Bojar.

Znaczące miejsce w kartach klubu zapisał Adam Rzepa – wychowanek klubu, zawodnik klubu w latach 1996-2019, absolwent Szkoły Podstawowej nr 15. Okres kariery zawodniczej to: uczestnik mistrzostw juniorów starego globu w 2006 roku zajmując dwukrotnie 13 m-ce w ćwiczeniach na drążku i na koniu; dwukrotny uczestnik mistrzostw

świata seniorów (2014 i 2015 rok), 4.krotny uczestnik mistrzostw Europy seniorów (2012 rok – 14 m-ce drużynowo, 2013 rok, 2014 rok 18 m-ce wielobój indywidualnie, 2015 rok); wielokrotny uczestnik zawodów Pucharu Świata (w tym 3. krotny finalista w ćwiczeniach na poręczach i na drążku); dwukrotny (2012 i 2014 rok) zdobywca Pucharu Polski w wieloboju klasy Mistrzowskiej; wielokrotny indywidualny i drużynowy medalista mistrzostw Polski, Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży. Obecnie łączy pracę zawodową nauczyciela w Szkole Podstawowej nr 15 z Oddziałami Mistrzostwa Sportowego im. Teresy Ciepły z pracą szkoleniową w klubie odnosząc z zawodnikami wiele sukcesów w Mistrzostwach Polski i Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży.

W kwietniu 2004 roku sekcja gimnastyki i akrobatyki sportowej uzyskuje osobowość prawną poprzez zawiązanie samodzielnego stowarzyszenia przyjmując nazwę Bydgoski Klub Sportów Gimnastycznych, którego Prezesem zostaje Stanisław Sosnowski. W późniejszym czasie stowarzyszenie przyjmuje nazwę CWZS „Zawisza” Klub Gimnastyczny Bydgoszcz, która obowiązuje obecnie. Funkcjonowanie jako samodzielne stowarzyszenie-klub wpłynęło na konieczność pozyskiwania środków finansowych na szkolenie sportowe z różnych źródeł. Bardzo pomocne w tym zakresie stały się i są obecnie, dotacje z Urzędu Miasta Bydgoszczy, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Wojskowej Federacji Sportu, Ministerstwa Sportu i Turystyki. Klub, tak jak wcześniej, utrzymuje ścisłą współpracę z Szkołą Podstawową nr 15 im. Teresy Ciepły z Oddziałami Mistrzostwa Sportowego, prowadząc wspólnie szkolenie sportowe od 1 klasy szkoły.

Sportowcy klubu corocznie uczestniczyli w zawodach sportowych najwyższej rangi międzynarodowej oraz w zawodach krajowych we wszystkich kategoriach wiekowych w gimnastyce sportowej kobiet i mężczyzn. W skrócie dorobek sportowy przedstawia się następująco.

W roku 2017 Gabriela Janik (obecnie Sasnal) zajmuje w mistrzostwach Europy 10 m-ce w wieloboju, podczas Pucharu Europy zdobywa medal brązowy w ćwiczeniach na poręczach. Mistrzostwa Polski oraz Ogólnopolska Olimpiada Młodzieży to zdobycze 21 medali w tym min. 5 złotych Gabrieli Janik, złoty Adama Rzepy, 2 złote medale Miłosza Izdebskiego, 3 złote medale Tomasza Le Khac. Kolejny rok (2018) to uczestnictwo Gabrieli Janik w mistrzostwach świata i Europy, srebrny medal w skoku przez stół gimnastyczny w Pucharze Świata, to również zdobycze medalowe mistrzostw Polski, w tym min: 3 złote medale Gabrieli Janik, złoty medal Vladyslawwa Iaremchuk, 3 złote medale Tomasza Le Khac, 2 złote medale Christiana Kuzdry, złote medale Ziemowita Fórmaniaka, Mateusza Śniedziewskiego. W roku 2019 kwalifikacje olimpijską do Igrzysk Olimpijskich TOKIO-2020

uzyskuje Gabriela Janik. Zawodniczka uczestniczy ponadto w mistrzostwach Świata, Europy i Pucharach Świata, potwierdza również pozycję w kraju zdobywając 5 złotych medali mistrzostw Polski. Pozostały dorobek medalowy klubu w mistrzostwach Polski to min. złote medale: 3 złote medale Tomasza Le Khac. 2 złote medale Mai Bardadyn, 2 złote medale Christiana Kuzdry, złoty medal Arkadiusza Bejgera, złote medale Drużynowych Mistrzostw Polski Mężczyzn w klasie I i II oraz Kobiet w klasie mistrzowskiej. Rok 2020 z powodu pandemii koronawirusa przynosi wielkie zmiany w funkcjonowaniu życia sportowego. Nie odbywają się Igrzyska Olimpijskie w Tokio, ograniczone zostaje szkolenie sportowe, zmianie ulegają terminy zawodów, zabiegowi operacyjnemu poddaje się Gabriela Janik wyłączając się tym samym ze startów w zawodach. Wysoki poziom sportowy potwierdza Tomasz Le Khac – uczeń Szkoły Podstawowej nr 15 z Oddziałami Mistrzostwa Sportowego im. Teresy Ciepły, zdobywając kolejne 3 złote medale Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży, tym samym potwierdza czołową pozycję wśród juniorów. Mistrzami Polski zostają Christian Kuzdra, Jakub Jakubowski, Vladyslav Iaremchuk.

Rok 2021 dla klubu był bardzo ważnym okresem w dotychczasowym okresie działalności. Po 41 latach, od ostatniego udziału wychowanka klubu Andrzeja Szajny w Igrzyskach Olimpijskich w Moskwie w 1980 roku (wcześniej był on uczestnikiem Igrzysk Olimpijskich w Monachium - 1972r, oraz w Mariuszem Zasadą w Montrealu w 1976r), zawodniczka klubu Gabriela Sasnal (z domu Janik) reprezentowała kraj, region oraz klub w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio zajmując w wieloboju 54 m-ce, zaś najwyższą jej lokatą było 17 m-ce w skoku przez stół gimnastyczny. Najwyższe lokaty mistrzostw Polski zdobyli: Vladyslav Iaremchuk Maja Bardadyn oraz jak w poprzednich latach Tomasz Le Khac – tym razem 4-krotnie. Mistrzami Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży zostali: Vanessa Józwiak i Tymoteusz Piekarski. W 2022 roku licznie uczestniczy z powodzeniem w turniejach międzynarodowych Tomasz Le Khac ponadto zawodnik potwierdza dominację w kraju zdobywając 3-krotne mistrzostwo Polski, w Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży tryumfuje Tymoteusz Piekarski. Wysoki poziom sportowy Tomasza Le Khac przyniósł oczekiwany w 2023 roku start w mistrzostwach świata juniorów. Zajęte miejsca, choć odległe (76 m-ce w wieloboju, 27 m-ce w ćwiczeniach na koniu, 37 m-ce w ćwiczeniach na drążku) napawają optymizmem na lata następne, bowiem Tomasz był najmłodszym zawodnikiem spośród innych 122 zawodników biorących udział w mistrzostwach. Ponadto uzyskanym rezultatem Tomasz wywalczył-zapewnił możliwość startu drużynie narodowej w przyszłych mistrzostwach świata. W tym samym roku najwyższe podium mistrzostw Polski zajmują: ponownie 3-krotnie Tomasz Le Khac, Arkadiusz Bejger, a w olimpiadzie młodzieży Jakub Kurowski. Kolejny 2024 rok to start Tomasza Le Khac w mistrzostwach Europy zajmując w nich w wieloboju 46 m-ce, licznymi startami w turniejach międzynarodowych oraz

tytułami mistrza Polski w kategorii juniorów: Roksany Stachnik oraz 4-krotnym Tomasza Le Khac.

Trenerami klubu byli: Karniewicz Józef, Wilczewski Marian, Paszkiewicz Karol, Łukomski Józef, Dratwa Antonina, Gierej Anna, Bocheńska Urszula, Szwed Marianna, Ferberg Waław i Zuzanna, Tulczyjew Elżbieta i Jerzy, Pochylski Bernard, Kochański Ryszard, Świerc Ryszard, Kamiński Krzysztof, Edward Cholewa, Kochalska-Barej Elżbieta, Potaczek Małgorzata, Skowroński Wojciech, Czizmowski Karol, Rydzyński Romuald, Andrzej Szajna, Andrej Yarcal, Sławomir Bojar, Volha Paluyanchyk, Marzena Łukaszek, Sylwia Pielak, Ruslana Khmenko, Robert Pilewski, Krzysztof Czaja

Obecnie szkolenie prowadzą: Dariusz Maliniowski, Sławomir Różański, Adam Rzepa, Leszek Górski, Sonia Le Khac.